

פרוש על ספר מזקאל

## פרק א'

- פסוק א' - ויהי בשנת השלושים של היובל, שבתוך יובל זה היתה גלות יהויכין, בחדש הרביעי הוא חדש תמוז, בה' לחדש, ואמר יחזקאל: ואני הייתי בין האנשים שגלו, עמדתי ליד נהר שנקרא "כבר", נפתחו השמים וראיתי מראות השכינה.
- פסוק ב' - הנביא נותן סימן נוסף מתי היתה הנבואה, בתחילה חוזר לומר שהיתה בה' לחדש, ועכשיו הוסיף שהיתה בשנה החמישית לגלות יהויכין.
- פסוק ג' - הגיע דבר נבואה מד' אל יחזקאל בן בוזי הכהן (הכוונה לנבואה שכתובה בפרק ב') בארץ כשדים ליד נהר כבר, ושם שרתה עליו רוח נבואה מד', (הנביא קורא לזה יד ד', לפי שהנבואה באה בתוקף כאילו תוקף את הנביא).
- פסוק ד' - ראיתי בנבואה, והנה רוח סערה מגיעה מצד צפון, זה רומז שמלך בבל שהיא בצפון א"י, יבוא בכעס גדול על א"י, עוד ראיתי ענן גדול שמחשיך, זה רמז על הצרות שיהיו, עוד ראיתי אש בוערת, זה רמז על שריפת ביהמ"ק, מסיבב לענן וכו' היתה הארה וזריחה, זה רמז שאחרי הצרות עתידין להיגאל, ומתוך הענן, ומתוך הסערה ראיתי גוון (צבע) של אש זכה ובהירה מנוקה מעשן, (אש זו נקראת חשמל, על שם שראוי לחשות (לשתוק) מלדבר בענינים אלו, וזו תיבה מורכבת משתיים חש מל), זה רומז שבין הטובה ובין הרעה אינם באים במקרה אלא בגזירת ד'.
- פסוק ה' - ומתוך האש ראיתי דמות של ארבע חיות, וזו צורת המראה שלהם, הגוף היה בדמות של גוף אדם.
- פסוק ו' - ולכל חיה ארבעה צדדים, ובכל צד ארבע פרצופים שוים, והם: אדם, אריה, שור, ונשר, נמצא לכל חיה שש עשרה פרצופים, ולכל ארבע החיות ביחד יש שישים וארבע פרצופים, ולכל אחת מהפרצופים היו ארבע כנפים, נמצא לכל חיה 64 כנפים, ולכל החיות יחד 256 כנפים.
- פסוק ז' - והרגל שלהם ישרה בלי פרקים כמו שיש בגוף אדם רגיל, (אין להם צורך בפרקים בשביל לכופף את הרגלים לפי שכל הזמן עומדים), גם שני הרגלים היו צמודות עד שנראים כרגל אחת, וכף הרגל (תחתית הרגל) עגול ככף רגל של עגל, הרגלים היו זוהרים ומאירים ונראה כאילו הם זורקים ניצוצות של אש, כמראה של נחושת מזוקק ומזהיר.
- פסוק ח' - ויש להם ידים כצורת ידי אדם מתחת לכנפים, לכל ארבעת צדדיהם. הפנים והכנפים היו לכל ארבעת החיות בשוה.
- פסוק ט' - הכנפים של כל אחת היו מחוברות ונוגעות אחת בשניה, כשרוצות ללכת לאיזה צד, אין הן צריכות לסובב את הפנים לכיוון שרוצות ללכת, לפי שיש להן פנים בכל צד.
- פסוק י' - מראה פני החיות פני אדם, בצד ימין של פני האדם היה פני אריה, בצד שמאל פני שור, ומאחורי פני האדם פני נשר, כך היה כל זה בכל ארבעת החיות.
- פסוק י"א - פנים היו להם כנ"ל, וכנפיהם פרושות למעלה מפניהם, לכל פנים היו שתי כנפים מחוברות, וכך הפנים מכוסות, ועוד שתי הכנפים מכסות את גופן.
- פסוק י"ב - כל חיה מהחיות הולכת לכיוון הפנים (כי יש לה פנים בכל צד), אל המקום שרצון ה' שילכו לשם הם הולכים, ואינם צריכים לסובב פנים מצד לצד בלכתם כנ"ל.
- פסוק י"ג - צורת העיניים של החיות כמראה של גחלי אש בוערות, ומבאר יותר, שהוא כמראה לפידים, הם עצים שאחזה בהם שלהבת, ולכל החיות היה המראה הזה, היה אור מיוחד לאש, יותר מהאש שלנו, ומהאש יצא ברק.
- פסוק י"ד - והחיות היו רצות וחוזרות למקומן במהירות כמראה ברק (כתוב בזק, ר' וז' מתחלפים) שנעלם במהירות.
- פסוק ט"ו - והסתכלתי על החיות וראיתי על רצפת הרקיע גלגל כמו של עגלה. ליד כל חיה עמד גלגל אחד.
- פסוק ט"ז - מראה הגלגלים היה כגוון (צבוע) האבן היקרה שנקראת תרשיש (קריסטל), כך היו כל ארבעת הגלגלים, וצורת הגלגלים היה כמו גלגל בתוך גלגל אחד ממזרח למערב ואחד מדרום לצפון שאז יכול להתגלגל לכל

- פסוק י"ז - ומפרש את הנ"ל: לארבעת צידיהם כשרוצים הגלגלים ללכת ילכו ואינם צריכים להסתובב בלכתם הואיל והם מתגלגלים לכל צד.
- פסוק י"ח - לגלגלים היה גב הם מחיצות מעל הגלגלים, והמחיצות היו גבוהות, ומתוך גובהם הטילו אימה, והמחיצות היו להם הרבה גוונים (צבעים). והמחיצות היו מקיפות סביב ארבעת הגלגלים.
- פסוק י"ט - וכאשר החיות הולכות, הולכים גם הגלגלים לצידם, וכשהחיות מתרוממות מקרקע הרקיע לגובה, מתרוממים אתם הגלגלים.
- פסוק כ' - אל המקום שיהיה רצון הקב"ה (כביכול) ללכת ילכו החיות, כי רצונם ללכת היכן שהקב"ה רוצה, כאשר יתרוממו החיות למעלה יתרוממו גם הגלגלים בשוה להם, כי רצון ד' שיש בכל החיות אותו רצון כולל גם את הגלגלים, ולכן הם הולכים ביחד עם החיות.
- פסוק כ"א - לחזק הדבר ולומר שהדבר לא משתנה לעולם, חוזר ואומר, כאשר ילכו החיות ילכו הגלגלים. וכשהחיות עומדים, עומדים הגלגלים, וכשמתרוממים החיות מעל הארץ מתרוממים הגלגלים. כי רצון ד' שיש בכל החיות אותו רצון כולל גם את הגלגלים.
- פסוק כ"ב - ומעל ראשי החיות פרוש משטח, וצבעו כגוון (צבע) קרח לבן ביותר, שמטיל פחד מפני זוהרו ולבנינותו, והוא היה נטוי ופרוש מעל ראשי החיות.
- פסוק כ"ג - כנפי החיות היו ישרות ומחוברות זו לזו כנ"ל בפסוק י"א, הם היו מתחת לרקיע, לכל פנים היו שתי כנפים לכסות את הגוף שלהן.
- פסוק כ"ד - שמעתי את קול הרעש שיצא מכנפיהם כקול של מים רבים שוטפים, וכקול של ה' שדיבר בסיני, קול זה שמעתי כשהיו הולכים, קול הרעש היה כקול של מחנה שיש בו אנשים רבים, וכשעמדו במקומם לא הרעישו בכנפיהם להשמיע קול.
- פסוק כ"ה - עכשיו מפרש מתי עמדו ולא השמיעו קול, בזמן שהיה קול מעל הרקיע שמעל ראשם, היינו כשה' דיבר אל הנביאים, ואז מפחד דיבור ה' עמדו במקומם ולא השמיעו קול.
- פסוק כ"ו - וראיתי מעל הרקיע שעל ראשם דבר מאיר כמו אבן יקרה שנקראת ספיר, מה שראיתי היה צורה של כסא, ועל צורת הכסא היה צורת אדם יושב על הכסא, והוא רמז לשכינה כביכול.
- פסוק כ"ז - ואז ראיתי כמראה חשמל, הוא האש בלי עשן, שבראיית העין אי אפשר להשיגה, כך אי אפשר להשיג כלום בבוא, ולחשמל היה כעין בית מסביב, הבית היה כמראה אש, מראה זה היה ממתניו ולמעלה של האדם, וממתניו ולמטה היה כמראה אש וזריחה מסביב.
- פסוק כ"ח - כמו מראה הקשת שביום הגשם נראה בענן, כך היה מראה הזריחה שמסביב, הוא מראה דמות ד' כביכול, ושראיתי כל זה נפלתי על פני והשתחית לד', ואז שמעתי קול מדבר.